

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ, ਐਸ.ਆਰ. ਦਾਸ, ਜਸਟਿਸ ਐਨ.ਐਚ. ਭਗਵਤੀ, ਅਤੇ ਟੀ.ਐਲ. ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ,
ਮੈਂਬਰਜ਼ ਮੇਲਾਰਾਮ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, -

ਜਵਾਬਦੇਹ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 17 ਜਾਂ 1954

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ X I)- ਧਾਰਾ 30(2), 31, 33— ਅਪੀਲ— ਦੇਰੀ— ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ---- ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ— ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ— ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੈ- ਸੈਕਸ਼ਨ 31, ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ।

ਮਿਸਟਰ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਮਿਸਟਰ ਸੀ.ਕੇ.ਡਫਟਰੀ, ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸ੍ਰੀ)।

ਜੀ.ਐਨ.ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਚ.ਢੇਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ), ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੇ. ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 1945-1946 ਲਈ 71186 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 17 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 29,857-6-0 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 5 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਦੋਂ 19 ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 86 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 13 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1948 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1946-47 ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 1,09,883 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 51,313-14-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 5 ਨਵੰਬਰ 1947 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 7 ਦਿਨ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਇਹ ਨੰਬਰ 89 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 24 ਜੂਨ 1948 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1948 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 86 ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ।

ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਅਸਥਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰਫਿਊ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਖਾਨੇ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਟਰੰਕ ਰੋਡ 'ਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। 31

ਦਸੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਐਸਸੀਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1950 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 30 (2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1945-46 ਅਤੇ 1946-47 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।”

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਸਟਿਸ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (20 I.T.R. 621) ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 30 (2) ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਹੁਣ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 (1) ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਅਪੀਲੇਟ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31(3) ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 30(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ- ਇਹ ਧਾਰਾ 31(3) ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਏ) ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ (ਬੀ) ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33(1) ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ

“ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 28 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 31 ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 30(2) ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ। ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ; ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਤਿੱਖਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਵਰਕਸ (1949 I.T.R. 478) ਅਤੇ ਕੇ.ਕੇ. ਪੋਰਬੰਦਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1952 21 I.T.R. 63); ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਚੰਪਾਲਾਲ ਆਸ਼ਰਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1953 23 I.T.R. 464)। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਸ਼ਿਵਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਯੂ. ਪੀ. (1935 3 I.T.R. 200) ਅਤੇ ਮਿਉਂਸ਼ਪਲ ਬੋਰਡ, ਆਗਰਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ.ਪੀ. (1951 19 I.T.R. 63) ; ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ: ਮੁਹੰਮਦ ਨਈਮ ਮੁਹੰਮਦ ਆਲਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1951 19 I.T.R. 58)। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਵਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੈਂਟਰਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. (1935 3 I.T.R. 200) ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਵਰਕਸ (1949 17 I.T.R. 478) ਦੇ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।, ਇਹ ਧਾਰਾ 30 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕ

ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹੀ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1951 20 I.T.R. 621) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਨਰਲ ਏਜੰਸੀਆਂ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (A.I.R. 1956 Punjab 26) ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਬੇਗਮ (1952 21 I.T.R. 1) ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੌਰ ਮੋਹਨ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1952 22 I.T.R. 131) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੂਰੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹਨ:- (1) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ

ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ (2) ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 31 (3)(a) ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਿਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਧਾਰਾ 30(2) ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਨਕਮ - ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਵਰਕਸ (1949 17 I.T.R. 478) ਵਿੱਚ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ:-

“ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਫਿਰ

ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ"।

ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਦੇਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ " ਆਰਡਰ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਹੈ।

ਪਰ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਵਰਕਸ (1949 17 I.T.R. 478) ਅਤੇ ਕੇ.ਕੇ. ਪੋਰਬੰਦਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1952 21 I.T.R. 63) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 30(1) ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ

30(2) 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਡੋਮੇਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 30(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 28, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ। ਨਾਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਡੇ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਡੇ (1932 L.R 59 I.A. 283,287) ਵਿੱਚ, ਸਰ ਦਿਨਸ਼ਾਵ ਮੁੱਲਾ ਨੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 182 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ।

"ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਾ ਕੁਲਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ (1954 S.C.R. 384,388)। ਪ੍ਰਮੋਥੋ ਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ.ਏ. ਲੀ (A.I.R. 1921 Cal. 415) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

ਲਿਮਿਟੇਟਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1951 20 I.T.R. 621) ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਰਡਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਹਜ਼ੋਦੀ ਬੇਗਮ (1952 21 I.T.R. 1,11) ਜਸਟਿਸ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਚਲਦੀ ਹੈ।”

ਗੌਰ ਮੋਹਨ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1952 22 I.T.R. 131,144) ਵਿੱਚ ਬੰਗਾਲ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 34, 35 ਅਤੇ 36 ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 30, 31 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਜਸਟਿਸ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ।

“ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰੂਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਕੀ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕੇਸ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ।”

ਇਹ ਤਰਕ ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇ.ਕੇ. ਪੋਰਬੰਦਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1952 21 I.T.R. 63,66), ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ .. .ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਸੀ।”

ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਨੇਜਰ ਆਫ ਕੋਰਟਸ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1950 18 I.T.R. 204,212) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ “ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਹਾਬੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ-ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1955 27 I.T.R. 268) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 30(2) ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣਾਚਲਮ ਚੌਟਿਆਰ (1953 S.C.R. 463,474,475) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 19 ਨਵੰਬਰ 1945 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਪਰ 19 ਨਵੰਬਰ 1945 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ 1946 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦਾ ਮਿਤੀ 20 ਫਰਵਰੀ 1946 ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।”

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 33(1) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਜਦੋਂ 19 ਨਵੰਬਰ 1945 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਬਲਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ। ਦਰਅਸਲ, ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 33(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 66(1) ਜਾਂ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

ਬੇਸ਼ੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਨਾ 474 ਅਤੇ 475 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਜਵਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ 19 ਨਵੰਬਰ 1945 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 20 ਫਰਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 33(4) ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ

ਧਾਰਾ 30(1) ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਯੋਗ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ 19 ਨਵੰਬਰ 1945 ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 31 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33(1) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 33(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਕਤਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 30(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣਾਚਲਮ ਚੌਟਿਆਰ (1953 S.C.R. 463) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਹੀ ਇਕੋ ਇਕ ਮੁੱਢਲਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30(3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 30(3) ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30(2) ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਧਾਰਾ 30(3) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਰਾਣੀ ਗਿਆਨ ਮੰਜਰੀ ਕੁਆਰੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1944 12 I.T.R. 59) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ?

ਕੁੰਵਰਜੀ ਆਨੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1932 I.L.R. 11 Patna 187) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਰਾਣੀ ਗਿਆਨ ਮੰਜਰੀ ਕੁਆਰੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1944 12 I.T.R. 59) ਅਤੇ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ ਦਾਸ ਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1950 18 I.T.R. 660) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਲੈ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 31(3)(ਏ) ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਮੁਢਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲੇਗਾ ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਨੂੰਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ (ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਾਮੀ ਪਾਨੀਕੋਂਡਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾਸਾਮੀ ਚੇਤਿਆਰ) (1917 L.R. 45 I.A. 25) ਦੇ ਅਧੀਨ

ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।